

عنوان مقاله:

حضور راویان منتسب به تشیع در صحیح بخاری

محل انتشار:

دوفصلنامه حدیث پژوهی، دوره 12، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حسن نمکی نوقاب - دانشگاه فردوسی مشهد

محمد قندهاری - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از مسائل مطرح میان پژوهشگران شیعه و اهل سنت در قرن اخیر، وجود راویان منتسب به تشیع در کتاب صحیح بخاری است. با توجه به اعتبار زیاد این کتاب در جوامع حدیثی اهل تسنن و از طرفی اتهام بخاری به دیدگاه نصب، اهمیت پرداختن به چرایی وجود این راویان در کتاب صحیح بخاری قوت می گیرد. در این راستا، کسی به صورت شفاف و مفصل، به تبیین علت نپرداخته است، ولی با تتبع در آثار موجود، می توان سه نظریه را که توسط محققان بدان اشاره شده، برشمرد: دیدگاه اول علت را در نقش پررنگ و بی بدیل راویان شیعی جست وجو کرده؛ دیدگاه دوم شوق و انگیزه بخاری در اخذ و نشر حدیث را عامل اصلی دانسته است و گروه سوم، حب و ارادت بخاری به اهل بیت k و شیعیان ایشان و در نتیجه عدم نصب وی را پیشنهاد داده است. نوشتار پیش رو کوشیده است پس از بیان نارسایی احتمالات پیش گفته، نظریه چهارمی درباره این موضوع، در سه گام سامان دهد: ابتدا به طور مختصر مروری بر مولفه ها و ممیزات جریانات شیعی صدر اول در قرون متقدم شده؛ در قدم بعدی بر اساس این مولفه ها و سایر روش های گفته شده در متن، نوع تشیع راویان و میزان نقل بخاری از جریانات منتسب به تشیع را تعیین گردیده و در گام نهایی به نارسایی احتمالات گفته شده در باب حضور راویان شیعی در کتاب بخاری، اشاره و نظریه «تفکیک بخاری بین انواع راویان شیعه» را تبیین و تاثیر انگیزه های کلامی و مذهبی بخاری در این مسئله، واکاوی شده است.

کلمات کلیدی:

بخاری، صحیح بخاری، شیعه، امامی، زیدی، راویان شیعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1340130>

